

מ ר י ם פ ל ג ז " ל

(במלאות שנה לפטירתה)

לאורי ולכל משפחת פלג היקרה,

אור אחד נוסף שהיה שמור אתי כבה אף הוא. מוזר שהנוף האשרותי שלי מצטייר לי תמיד כשבתוכו שני אורות כשתי שלהבות, צבעוניים ומחייכים.

היה זה אחיך דני שהסתלקותו דמתה לכבוי אור, כאשר באופל שנשאר המשיך לחדור חיכוך הזוהר. כפי שראיתיו בהצגה האחרונה בה השתתף, חיוך רחב שופע טוב-לב ואהבה כאשר כל הסובבים אותו נשמו אותו לתוכם מוארים ומאירים.

אולם האור האחר המשיך להתקיים בנוף האשרותי, אור יקרות שלמרבה הפלא המשיך להתקיים. עם כל האבל העמוק שבלב המשיכה אמו להקרינו על סביבתה.

חיוך מאיר וסמוק, אותו העניקה ביתר שפעה לאלה אשר מצאו הד בליבה כדי לחזקם ולעודדם. הרגשתי, משום מה, שחלקי אני בין אלה, אולם בטוח אני כי לרוב החברים ואולי לכולם היתה הרגשה זו.

נדמה היה לי תמיד, שיש בינינו קשר של הכנה שבשתיקה, חזק ועמוק וגם בזה ודאי שלא הייתי בודד וללא ספק גם אחרים נדמה היה להם כך, ואולי כולם.

המבחן והאות לקשר הסמוי הזה הוא היום המר והנמהר יום הבשורה על כבוי האור הפתאומי. אם האפלה שנשארה בלב היא קנה המידה, הרי שהקשר היה הדוק ביותר ואותה הקרינה היתה אולי כן מכוונת ישירות אלי, כי החשבה היא עבה וסמיכה.

לא פונקתי בכגון דא, מעטות הן נקודות האור שהדלקתי מהן נרי שלי, ללא תמורה כלשהי ואשר איפשרו נשימה רחבה יותר וצבעונית, עד כדי השארות של הוויה ציורית כעין זו, שאפשר להסתכל בה בעין.

פגישה על מדרכה: סלה בידה, עייפה לאחר יום במטבח וראה זה פלא - פגישה מרעננת. אף בהתאוננותה דיברה כאילו באותה עת ועונה בשפה נוספת שהבנתיה - יפה יפה ושמעתי ממנה את ה'ה' חזק! ידעתי שליבה טוב אלי ושהיא מברכת בליבה ושאני זוכה לברכה זו. בטוחני שגם להרגשה זו היו לי שותפים רבים ואולי אנשי המשק כולם, כל אחד במסילתו הוא ובדרך המפגש איתו. ושמה הרגשה זו שנוצרה אצל כולנו היא היא סודה, סוד שהוריש לה הנשאר לה ולילדיו.

אלה הממשיכים לשוח על אותה מדרכה ממשיכים להפגש בניצוץ זה ואסור לו, שיועם גם כאכל ובצער.

שלכם באהבה ובניחומים,

יהודה